

Bryssel den 10 februari 2022
(OR. en)

6156/22

EF 45
ECOFIN 110
DELECT 22

FÖLJENOT

---

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	10 februari 2022
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2022) 722 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 10 februari 2022 om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut

---

För delegationerna bifogas dokument – C(2022) 722 final.

Bilaga: C(2022) 722 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.2.2022
C(2022) 722 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 10.2.2022

**om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller
likviditetstäckningskravet för kreditinstitut**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

1.1. Bakgrund till ändringarna av den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet

I direktiv (EU) 2019/2162¹ (*direktivet om säkerställda obligationer*), offentliggjord den 27 november 2019, fastställdes ett gemensamt regelverk för säkerställda obligationer som ges ut i unionen. Bland minimikraven i direktivet om säkerställda obligationer fastställdes vissa krav på likviditet som särskilt avser säkerställda obligationer och som behöver överensstämja med de befintliga likviditetskraven i förordning (EU) nr 575/2013² (*kapitalkravsförordningen*) och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61³ (*delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet*).

Den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet omfattar alla kreditinstitut, även de som emitterar säkerställda obligationer. Sådana kreditinstitut är för närvarande föremål för det likviditetstäckningskrav som är tillämplig under en period på 30 kalenderdagar. Emittenter av säkerställda obligationer måste enligt likviditetstäckningskravet se till att de har tillräckliga likvida tillgångar för att täcka nettolikviditetsutflödena, däribland sådana som härrör från programmet för säkerställda obligationer.

Enligt direktivet om säkerställda obligationer krävs samtidigt att kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer alltid ska upprätthålla en likviditetsbuffert (*likviditetsbuffert i säkerhetsmassan*) som ska bestå av likvida tillgångar som ska finnas tillgängliga för att täcka nettolikviditetsutflödena i deras program som avser säkerställda obligationer under en period på 180 dagar.

Likviditetsbufferten i säkerhetsmassan i direktivet om säkerställda obligationer omfattar tillgångar som uppfyller alla utom ett av kraven för att anses vara likvida tillgångar enligt den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet: tillgångar i likviditetsbufferten i säkerhetsmassan är föremål för separeringskravet i artikel 12 i direktivet om säkerställda obligationer. Dessa separerade tillgångar är rättsligt utom räckhåll för andra fordringsägare än investerare i säkerställda obligationer. Tillämpningen av separeringskravet är en viktig del av direktivet om säkerställda obligationer för att garantera ett fullgottskydd av investerare i säkerställda obligationer. Det duplicerar dock de likviditetskrav som emittenter av säkerställda obligationer måste uppfylla eftersom två olika likviditetsbuffertar bestående av liknande likvida tillgångar måste upprätthållas samtidigt. De två likviditetskraven överlappar särskilt under de första 30 dagarna.

För att se till att medlemsstaterna kan ta itu med en sådan överlappning innehåller direktivet om säkerställda obligationer ett alternativ för medlemsstater att frångå det särskilda kravet på en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan under den tid som det kreditinstitut som utfärdar säkerställda obligationer uppfyller andra likviditetskrav i unionsrätten. Genom denna

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

bestämmelse i direktivet om säkerställda obligationer ges dessutom en möjlighet att bättre uttrycka både likviditetskraven på säkerhetsmassan och likviditetskraven i bestämmelserna om likviditetstäckningskraven.

Utövändet av ovannämnda undantag för att undvika dubbelräkning skulle dock inte vara stabilitetsmässigt sunt eftersom det, efter separeringen av kreditinstitutets tillgångar i stressscenarier, skulle minska de likvida tillgångar i säkerhetsmassan som skulle täcka de egna betalningsförpliktelserna. Detta beror på att likvida tillgångar som uppfyller det allmänna likviditetstäckningskravet per definition är oinvecklade, vilket innebär att kreditinstitutet har fri tillgång till dem. Likvida tillgångar som innehas i överensstämmelse med kravet på en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan i direktivet om säkerställda obligationer är invecklade till följd av de krav på separation av tillgångar som föreskrivs i det direktivet, vilket innebär att de inte är tillgängliga för investerare i kreditinstitutets skulder förutom i form av säkerställda obligationer.

Det mest praktiska sättet att eliminera överlappningen och samtidigt behålla god tillsyn skulle vara att tillåta kreditinstitut att behandla likvida tillgångar som innehas som en del av likviditetsbufferten i säkerhetsmassan som oinvecklade tillgångar upp till och med beloppet av nettolikviditetsutflöden från det anknutna programmet för säkerställda obligationer. Detta utgör den första och viktigaste föreslagna ändringen (den nya punkten 2a i artikel 7 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet). På så vis skulle man lösa problemet med dubbelräkning eftersom likvida tillgångar i säkerhetsmassan som uppfyller alla kvalitetskriterier i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet (däribland omvandlingstestet i artikel 8.4 i den delegerade förordningen; en föreslagen ändring skulle göra det möjligt för kreditinstitut att genomföra omvandlingstestet med tillgångar som innehas utanför likviditetsbufferten i säkerhetsmassan, så länge dessa tillgångar är tillräckligt representativa för tillgångarna i den bufferten) skulle kunna redovisas i både likviditetsbufferten i säkerhetsmassan och likviditetsbufferten enligt likviditetstäckningskravet.

För likviditetsbufferten enligt likviditetstäckningskravet skulle erkännandet emellertid begränsas till den summa av likvida tillgångar i säkerhetspoolen som skulle behövas för att täcka nettolikviditetsutflödena som härrör från det program för säkerställda obligationer som rör denna säkerhetsmassa. Denna begränsning skulle säkerställa att likviditetstäckningskvoten för emittenter av säkerställda obligationer inte förbättras på konstlad väg genom felaktigt erkännande av likvida tillgångar som innehas i säkerhetsmassan, och man skulle särskilt undvika att vissa likvida tillgångar som innehas i säkerhetsmassan skulle tas med i beräkningen av likviditetstäckningskvoten trots att de är separerade och därmed inte tillgängliga för att täcka andra utflöden än de som härrör från säkerhetsmassan.

En ytterligare ändring skulle också vara nödvändig för att se till att vissa stabilitetsmässigt sunda nationella modeller för emission av säkerställda obligationer återigen överensstämmer med likviditetstäckningskraven. Trots att den grundläggande karaktären hos dessa nationella modeller för emission av säkerställda obligationer överensstämmer med kraven i direktivet om säkerställda obligationer (t.ex. bestämmelser om skydd av investerare i säkerställda obligationer) skulle dessa modeller lida av att ha likviditetstäckningskrav som strukturellt ligger under 100 % och som skiljer sig från deras verkliga likviditetsrisker. För att ta itu med detta problem skulle en ytterligare ändring bidra till att, på ett stabilitetsmässigt konservativare sätt, återskapa befintliga bestämmelser i genomförandeförordning (EU) nr 573/2013 avseende beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten, vilket skulle göra det möjligt att se oinvecklade tillgångar som tillgångar som lagts till som icke-obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan vid emission av säkerställda obligationer. Den föreslagna ändringen skulle göra det möjligt att genom den delegerade förordningen om

likviditetstäckningskravet använda samma tillsynsbehandling för dessa tillgångar som lagts till som icke-obligatoriska övertvärden i säkerhetsmassan, förutsatt att det institut som emitterar säkerställda obligationer uppfyller kvalitativa och kvantitativa krav (som inte åläggs för den stabila nettofinansieringskvoten). Den föreslagna ändringen skulle därför varken äventyra det rättsliga skyddet för investerare i säkerställda obligationer, särskilt genom direktivet om säkerställda obligationer, eller försvaga profilen för tillsyn av likviditetsrisk för emittenter av säkerställda obligationer.

Den föreslagna ändringen av den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet syftar dessutom till att förtydliga vissa av de befintliga bestämmelserna i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet.

För det första skulle ändringen medföra att hänvisningarna till *transaktioner avseende utlåning mot säkerhet* i artikel 28.3 och i artikel 32.3 b och 32.4 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet skulle ersättas med hänvisningar till *transaktioner för värdepappersfinansiering*, vilket är ett begrepp som definieras i artikel 4.1.139 i kapitalkravsförordningen. Detta skulle bidra till att texten bättre anpassades till den standard för likviditetstäckningskrav som Baselkommittén för banktillsyn kom överens om på internationell nivå.

För det andra skulle det innebära att man la till en hänvisning till *officiella exportkreditorgan* i artikel 7.4 g i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet i syfte att säkerställa lika behandling av värdepapper som givits ut av exportkreditorgan som garanterats av staten i en medlemsstat, oberoende av det respektive exportkreditorganets organisationsstruktur. Denna ändring överensstämmer med rekommendationerna från Europeiska bankmyndigheten (EBA) i dess rapport av den 20 december 2013⁴ som utarbetats i enlighet med artikel 509.3 och 509.5 i förordning (EU) nr 575/2013.

Flera ytterligare ändringar föreslås dessutom av den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet i syfte att anpassa den till artikel 129 i kapitalkravsförordningen, i ändrad lydelse enligt förordning (EU) 2019/2160⁵ (genom sistnämnda rättsakt ändras kapitalkravsförordningen vad gäller reglering av kapitalbehandling av exponeringar i form av säkerställda obligationer, och därmed utgör den tillsammans med direktivet om säkerställda obligationer en del av den rättsliga ramen för säkerställda obligationer) och till direktivet om säkerställda obligationer. I vissa av kriterierna i artiklarna 10, 11 och 12 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet (i vilken kriterier fastställts för behandling av säkerställda obligationer som tillgångar på nivå 1, nivå 2A respektive nivå 2B) hänvisas i synnerhet till (delar av) artikel 129 i kapitalkravsförordningen. Exempelvis definierades begreppet *säkerställd obligation* före antagandet av direktivet om säkerställda obligationer med hjälp av en hänvisning till artikel 129 i kapitalkravsförordningen. Efter det att direktivet om säkerställda obligationer antogs och trädde i kraft skulle en sådan hänvisning anses vara föråldrad eftersom samtliga säkerställda obligationer som ges ut i EU måste uppfylla kraven i direktivet om säkerställda obligationer. På samma sätt finns transparenskravet, som är väsentligt för emission av och transaktioner med säkerställda obligationer, för närvarande i artikel 129.7 i kapitalkravsförordningen. Genom utarbetandet av direktivet om säkerställda obligationer behandlas och utvecklas nu ämnet särskilt i artikel 14 i det direktivet.

⁴ EBA:s rapport av den 20 december 2013 om lämpliga enhetliga definitioner av extremt högkvalitativa likvida tillgångar och högkvalitativa likvida tillgångar och om operativa krav för likvida tillgångar enligt artikel 509.3 och 509.5 i kapitalkravsförordningen.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2160 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer (EUT L 328, 18.12.2019, s. 1).

Genom förslaget läggs man därför fram ändringar av artiklarna 10, 11 och 12 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet som skulle säkerställa ovannämnda anpassning. Lagtexterna har utarbetats på så sätt att man säkerställer att den förmånliga likviditetsbehandling av säkerställda obligationer som gavs ut före den 8 juli 2022 som uppfyller kraven i artikel 52.4 direktiv 2009/65/EG⁶ inte påverkas.

1.2. Konsekvensbedömning

De föreslagna ändringarna anses vara begränsade vad gäller deras påverkan och man föreslår därför inte att en utförlig konsekvensbedömning ska genomföras. Den största ändringen, som avser överensstämmelsen mellan likviditetskraven i direktivet om säkerställda obligationer och i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet, har ett snävt tillämpningsområde, dvs. den är begränsad till emittenter av säkerställda obligationer. Denna ändring skulle utgöra en rättelse av en ram som inte anses vara lämplig för emission av säkerställda obligationer.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

Kommissionen har samrått med expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring, som omfattar experter från medlemsstaterna och företrädare från Europaparlamentet, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska centralbanken.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Mot bakgrund av att ändringarna av den befintliga delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet är begränsade föreslås det att de införs i den befintliga förordningen i stället för att en helt ny text antas. Därigenom bibehålls strukturen i den ursprungliga delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet. Enligt artikel 462 i kapitalkravsförordningen har kommissionen fortfarande befogenhet att se över den delegerade förordningen på obestämd tid.

---

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 10.2.2022

om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012¹, särskilt artikel 460, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61² bör ändras för att kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer bättre ska kunna efterleva å ena sidan det allmänna likviditetstäckningskravet under en stressperiod på 30 dagar, som fastställts i artikel 4.1 i den delegerade förordningen, och å andra sidan kravet på att likviditetsbufferten i säkerhetsmassan ska innehålla likvida tillgångar som ska täcka nettolikviditetsutflödena för de närmaste 180 dagarna, som fastställts i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162³. I syfte att förtydliga några av de befintliga bestämmelserna och anpassa texten i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 till definitionerna i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv (EU) 2019/2162 är det nödvändigt att göra några ytterligare ändringar.
- (2) Det allmänna likviditetstäckningskrav som fastställs i artikel 4.1 i delegerad förordning (EU) 2015/61 och det krav på en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan som fastställs i artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162 medför en skyldighet för kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer att innehålla en viss mängd likvida tillgångar för samma period på 30 kalenderdagar. Sådana kreditinstitut bör dock inte ha någon skyldighet att täcka samma utflöden med olika likvida tillgångar under samma period. För att åtgärda denna överlappning bör en ny ändring av in-teckningskriteriet enligt det allmänna likviditetstäckningskravet införas. Genom denna ändring, tillsammans med de bestämmelser som redan föreskrivs genom artikel 7 i delegerad förordning (EU) 2015/61 och som fortfarande är tillämpliga för tillgångar som separerats i säkerhetsmassan, skulle man behandla situationer där separerade tillgångar uppfyller kriterierna för att på ett stabilitetsmässigt sunt sätt ses som oin-tecknade. Genom denna

¹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

nya ändring skulle likvida tillgångar som innehas som en del av likviditetsbufferten i säkerhetsmassan behandlas som ointecknade tillgångar upp till och med beloppet för nettolikviditetsutflöden som härrör från det anknutna programmet för säkerställda obligationer.

- (3) Därtill gäller särskilda modeller för emission av säkerställda obligationer i vissa medlemsstater, vilka kännetecknas av särskilda rättsliga krav för emittenter av säkerställda obligationer i syfte att skydda investerare och som går utöver de krav som anges i direktiv (EU) 2019/2162. De emittenter av säkerställda obligationer som omfattas av sådana särskilda rättsliga krav genomför emissioner av säkerställda obligationer liknande de som genomförs av andra emittenter av säkerställda obligationer i EU och de har därför liknande likviditetsriskprofiler. De bidrar även med ett gott skydd för emittenter av säkerställda obligationer, särskilt genom användningen av icke obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan för emission av sina program för säkerställda obligationer. Alla tillgångar som dessa emittenter av säkerställda obligationer innehar skulle dock ingå i säkerhetsmassor och därför anses vara intecknade, vilket skulle innebära att de inte fick ingå i likviditetstäckningskvotens likviditetsbuffert. En sådan situation skulle innebära att dessa emittenter av säkerställda obligationer överträdde sitt likviditetstäckningskrav i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i delegerad förordning (EU) 2015/61 och därmed bidra till att emittenter omfattas av olika villkor trots att deras tillsynsprofiler är liknande. För att kunna uppfylla de obligatoriska och icke obligatoriska kraven på övervärden i säkerhetsmassan för emission inom ramen för ett program för säkerställda obligationer begränsas dessa emittenter operativt till att emittera mindre prioriterade skulder. Dessa emittenters allmänna nettolikviditetsutflöde är högre än nettolikviditetsutflödet som härrör från de enda säkerställda obligationer som givits ut. Mot bakgrund av detta bör man införa ytterligare ändringar för att göra det möjligt att i vissa specifika och begränsade fall erkänna de tillgångar som innehas i säkerhetsmassan som ointecknade i syfte att uppfylla kraven på icke-obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan. För att säkerställa att en sådan utvidgning av erkännandet av tillgångar som innehas i en säkerhetsmassa som ointecknade tillgångar är stabilitetsmässigt sund och överensstämmer med likviditetstäckningskraven bör emittenter av säkerställda obligationer uppfylla flera villkor. I synnerhet kan endast emittenter av säkerställda obligationer som enligt nationell rätt måste placera alla sina tillgångar i emissioner av säkerställda obligationer gynnas av en sådan bestämmelse, upp till och med den mängd tillgångar som behövs för att täcka det sammanlagda nettolikviditetsutflödet från emittenter av säkerställda obligationer.
- (4) Det är dessutom nödvändigt att fastställa bestämmelser för omvandling till pengar vad gäller bedömningen av likvida tillgångar som innehas i en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan.
- (5) Med beaktande av rekommendationerna från Europeiska bankmyndigheten (EBA) i dess rapport av den 20 december 2013⁴ som utarbetats i enlighet med artikel 509.3 och 509.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska alla typer av obligationer som givits ut eller säkerställts av medlemsstaters nationella regeringar och centralbanker samt sådana som givits ut eller säkerställts av multilaterala utvecklingsbanker och internationella

⁴ EBA:s rapport av den 20 december 2013 om lämpliga enhetliga definitioner av extremt högkvalitativa likvida tillgångar och högkvalitativa likvida tillgångar och om operativa krav för likvida tillgångar enligt artikel 509.3 och 509.5 i kapitalkravsförordningen.

organisationer ges nivå 1-status. I EBA:s rapport genomfördes en empirisk och kvalitativ analys avseende sådana obligationers högkvalitativa eller extremt högkvalitativa likviditet och kredit, och i denna dras slutsatsen att sådana obligationer uppfyller Baselstandarder vad gäller hög likviditets- och kreditkvalitet. Säkerställda obligationer som givits ut av officiella exportkreditorgan, oberoende av organens organisationsstruktur, bör därför anses vara *likvida tillgångar* och därmed ges nivå 1-status.

- (6) Vissa av de villkor för förmånsbehandling av exponeringar i form av säkerställda obligationer som fastställts i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 har ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2160⁵. Hänvisningar till den artikeln i delegerad förordning (EU) 2015/61 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) Delegerad förordning (EU) 2015/61 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Denna förordning bör tillämpas tillsammans med de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2019/2162 och med förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/2160. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av det nya regelverk som fastställer de strukturella egenskaperna för emission av säkerställda obligationer och de ändrade kraven för förmånsbehandling bör denna förordnings tillämpningsdatum vara detsamma som datumet då medlemsstaterna ska börja tillämpa de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2019/2162 och som det datum som förordning (EU) 2019/2160 ska börja tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2015/61 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 3 ska följande punkter läggas till som punkterna 13–16:
  - ”13. *kapitalmarknadsrelaterad transaktion*: en kapitalmarknadsrelaterad transaktion enligt definitionen i artikel 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
  - 14. *program för säkerställda obligationer*: ett program för säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162*.
  - 15. *säkerhetsmassa*: en säkerhetsmassa enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv (EU) 2019/2162.
  - 16. *likviditetsbuffert i säkerhetsmassan*: en likviditetsbuffert som består av tillgångar som anses vara likvida och som innehas som en del av säkerhetsmassan, i enlighet med artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162.

---

*Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).”

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2160 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer (EUT L 328, 18.12.2019, s. 1).

(2) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkter ska införas som punkterna 2a och 2b:

”2a. Likvida tillgångar som innehas som en del av likviditetsbufferten i säkerhetsmassan ska, genom undantag från punkt 2, anses vara ointecknade under den stressperiod på 30 kalenderdagar som fastställs i artikel 4 upp till och med det belopp för nettolikviditetsutflöden som beräknats i enlighet med avdelning III i denna förordning, som uppstår till följd av de anknutna programmen för säkerställda obligationer, förutsatt att dessa tillgångar uppfyller alla de övriga kraven i avdelning II i denna förordning.

2b. Likvida tillgångar som innehas i likviditetsbufferten i säkerhetsmassan som inte anses vara ointecknade i enlighet med punkt 2a i denna artikel ska ändå anses vara ointecknade under den stressperiod på 30 kalenderdagar som fastställs i artikel 4 om de uppfyller följande villkor:

- (a) Emittenten av säkerställda obligationer ska, enligt nationell rätt, placera alla sina tillgångar i emissioner av säkerställda obligationer.
- (b) De likvida tillgångarna har lagts till som icke-obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan vid emission av säkerställda obligationer.
- (c) De likvida tillgångarna uppfyller de övriga kraven i avdelning II i denna förordning.
- (d) Mängden likvida tillgångar som anses var ointecknade enligt denna punkt överstiger inte den totala mängden nettolikviditetsutflöden, som beräknats i enlighet med avdelning III i denna förordning.”

(b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Led g ska ersättas med följande:

”g) Någon annan enhet som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som är förtecknade i bilaga I till direktiv 2013/36/EU.”

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Vid tillämpning av denna artikel ska specialföretag för värdepapperisering och officiella exportkreditinstitut inte anses ingå bland de enheter som avses i första stycket led g.”

(3) I artikel 8.4 ska följande läggas till som tredje stycke:

”Likvida tillgångar som innehas i en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan ska anses uppfylla kravet i första stycket om kreditinstitutet kontinuerligt, och minst en gång per år, till pengar omvandlar likvida tillgångar som utgör ett tillräckligt representativt urval av dess innehav av tillgångar i likviditetsbufferten i säkerhetsmassan utan att dessa tillgångar behöver vara en del av den bufferten.”

(4) I artikel 10.1 ska led f ändras på följande sätt:

(a) Punkterna i och ii ska ersättas med följande:

”i) De är säkerställda obligationer som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 eller som gavs ut före den 8 juli 2022 och uppfyller de krav som fastställts i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG i den lydelse som var tillämplig

vid tidpunkten för emissionen, vilket gör att det kvalificerar för förmånsbehandling som säkerställda obligationer fram tills de löper ut.

ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller kraven i artikel 129.1 c och 129.1a i förordning (EU) nr 575/2013.”

(b) Punkt iii ska utgå.

(5) I artikel 11 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

(a) Led c ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna i och ii ska ersättas med följande:

”i) De är säkerställda obligationer som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 eller som gavs ut före den 8 juli 2022 och uppfyller de krav som fastställts i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för emissionen, vilket gör att det kvalificerar för förmånsbehandling som säkerställda obligationer fram tills de löper ut.

ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller kraven i artikel 129.1 c och 129.1a i förordning (EU) nr 575/2013.”

ii) Punkt iii ska utgå.

(b) I led d ska punkterna iii, iv och v ersättas med följande:

”iii) De säkerställda obligationerna har en bakomliggande säkerhetsmassa med tillgångar av en eller fler av de typer som beskrivs i artikel 129.1 b, d, f eller g i förordning (EU) nr 575/2013. När gruppen utgörs av lån mot säkerhet i fast egendom ska kraven i artikel 6.2, 6.3 a och 6.5 i direktiv (EU) 2019/2162 uppfyllas.

iv) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller kraven i artikel 129.1 c och 129.1a i förordning (EU) nr 575/2013.”

v) Det kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer och emittenten uppfyller det transparenskrav som anges i artikel 14 i direktiv (EU) 2019/2162.”

(6) I artikel 12.1 ska led e ändras på följande sätt:

(a) Punkt i ska ersättas med följande:

”i) De är säkerställda obligationer som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 eller som gavs ut före den 8 juli 2022 och uppfyller de krav som fastställts i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för emissionen, vilket gör att det kvalificerar för tillsynsbehandling som säkerställda obligationer fram tills de löper ut.”

(b) Punkterna ii och iii ska utgå.

(7) I artikel 28 ska punkt 3 ändras på följande sätt:

(a) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Kreditinstitut ska multiplicera skulder som förfaller inom 30 kalenderdagar och som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med”.

(b) I andra stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Genom undantag från första stycket och om motparten i en transaktion för värdepappersfinansiering eller en kapitalmarknadsrelaterad transaktion är kreditinstitutets inhemska centralbank ska utflödessatsen vara 0 %.”

(c) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Genom undantag från första stycket och i fråga om sådana transaktioner för värdepappersfinansiering eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner som i enlighet med det stycket skulle kräva en utflödessats som är högre än 25 % ska utflödessatsen vara 25 % när motparten i transaktionen är en berättigad motpart.”

(8) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 b ska inledningen ersättas med följande:

”b) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar, ska multipliceras med”.

(b) I punkt 4 ska första meningen ersättas med följande:

”Punkt 3 a ska inte gälla fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering och kapitalmarknadsrelaterade transaktioner där säkerhet har ställts i form av likvida tillgångar i enlighet med avdelning II och som avses i punkt 3 b.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 8 juli 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10.2.2022

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN